

Forfatter: Møller, Poul Martin

Titel: Udrag fra Skrifter i Udvalg

Citation: Møller, Poul Martin: "Skrifter i Udvalg", i Møller, Poul Martin: *Skrifter i Udvalg*, udg. af HANS BRIX ; SOPH. MICHAËLIS ; CARL S. PETERSEN ; POUL TUXEN , 1930, s. 415.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-moeller02val-shoot-idm140573401218960.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Skrifter i Udvalg

Gid det var i mig igen. Her som i det følgende hentydes til den Villighed, hvormed Grundtvig plejede at tilbagekalde sine Vildfarelser. - *Navne i Litteraturen.* »Tylten er en Sammensætning af et Par begyndende Forfattere og en Del i Litteraturen hidtil ganske ubekendte Studenter«. - *Tage det i jer igen.* »Selv har jeg mere end een Gang gjort Brud paa den historiske Orden, - - men foreløbig misbilliger og af beder jeg for det sande historiske Publikum alt, hvad der i mit offentlige Ord kan bevises, selv paa fjærneste Maade, at ligne Tyltens Adfærd«. - Tylten har 416 ikke »*hjemlet sig Stemmeret*«. [At »hjemle« forekom den Gang ikke meget i det almindelige Sprog, men bruges ofte af Grundtvig]. - »Modsagde vi dem ikke«, da »vare vi sikre paa at blive staaende som de sidste *danske Klassiker* til Verdens Ende«. - Grundtvig erklærer Tylten for »udelukt af den historisk-danske *Litteratur*, til den gør Bod«. - Af *Nyerups* og *Krafts* »*Ålmindeligt Litteraturleksikon for Danmark og Norge*« var en Prøve udkommen 1815. - Grundtvig var i dette Aar flyttet til *Løngangsstræde* gl. Nr. 168, hvorfra i disse Dage Oversættelsen af Snorre og Saxo averteredes til Salgs. - *Dersom I fremture* o. s. v. Jvf.: Imod den lille Anklager Pag. 15. (Forf. Anm.). Som Svar paa H. C. Ørsteds Skrift »Imod den store Anklager«, fremkaldt af Grundtvigs Svar paa Ørsteds Kritik af »En mærkelig Spaadom o. s. v.«, udgav Grundtvig i 1815 (altsaa ikke »i Fjor«) »Imod den lille Anklager, det er Prof. H. C. Ørsted«. Heri læses S. 15: »Naar Professoren taler om at drive mig ud af mit sidste Smuthul - - vil jeg betro ham ganske i Fortrolighed, at jeg rigtignok har et Smuthul, men om hans Arme skulde være lange nok til at naa mig, det skulde jeg hartad omtvivle, thi sandt at sige er det hos vor *Herre*. Det skulde da være i en *Luftmaskine*. men jeg kan da ikke vide, om den transcendentale Fysik ogsaa virkelig skulde have forsteget sig saa vidt, - - siden den kom ud af vor *Herres* Ledebaand. Imidlertid, jeg vover det paa det samme: *Slaar de vor Herre ihjel*, er det i Grunden ikke værd at leve længer, og jeg skal ikke nægte, jeg har den Tro, Han staa sig endnu denne Gang, og det ved jeg, saa længe Professoren ikke faar Bugt med Ham, kan han skyde en hvid Pind efter mig; naar det kniber, søger jeg mit *Smuthul* og lader ham *staa udenfor med en lang Næse*«. I Fortalen til det lille Skrift tales endvidere om dem, som vil gøre Bibelen til en *Luftmaskine*, fylde den med alle Filosofiens Gasarter og da salig gennembæve en Planetbane efter Diagonalen i Kræfternes Parallelogram. Men, hedder det, »hvor Aanden er, behøves hverken Vind eller *Spiritus*«.